

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

פר' תצוה-זכור י"ג אדר תשע"ג 14

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ
שבת	י"ג	נ.א.	ל"ח
ראשון	י"ד	נ.א:	ל"ט
שני	ט"ו	נ.ב.	מ'
שלישי	ט"ז	נ.ב:	מ"א
רביעי	י"ז	נ.ג.	מ"ב
חמישי	י"ח	נ.ג:	מ"ג
שישי	י"ט	נ.ד.	מ"ד

מעלת הלימוד

ויערב לכם ולנו שמחת פורים, ותזכה לשמח בזה בעצמו שאתה זוכה בפורים לעסק בהמשכת תורתו הקדושה בעולם, שזהו עקר בחינת קימו וקבלו שעוסקים הצדיקים בכל דור בפרט בפורים.

השם יתברך יזכה אותך וכלנו לזכות בפורים הנה לקבל עלינו קיום התורה מחדש לקיים קימו מה שקבלו כבר. והעקר שזכה אנחנו ואתם לקבל ולהבין בכל עת העצות עמקות והרמזים שהם בחינת פדים שיש בים החכמה, שהם חדושי תורתו הקדושים של אדוננו מורנו ורבונו זכר צדיק וקדוש לברכה, כי מאד מאד עמקו רמזיו גם אלף בני חביבי, הן קדם המעשה, הן לאחר המעשה. הן לענין סור מרע הן לענין עשה טוב.

וכן אפלו בענין סור מרע שעל ידי הרמזים יכולין להבין עד כמה צריכין להתחזק לבלי להתחיל לחשב מחשבות רעות כלל, ואל יכנס עם פתויו בטונו ונטעו וכו' ויברח מהמחשבות רעות בשב ואל תעשה וכו' ועל ידי זה ינצל מכל רע. ואם חס ושלום חס ושלום אף על פי כן יצרו תקפו רחמנא לצלן צריך להתחזק לבלי לפל יותר. כמו שצ"עק שאין שום יאוש בעולם. ועקר ההתחזקות על פי כל דרכי עצותיו אף על פי שגלה אותם בפרוש, וצריכים להאמין בדבריו ולקיים בפשיטות. אף על פי כן עדין צריכין להבין מרחוק הרמזים. בפרט הרמזים מעצם גדלתו וכחו של הזקן דקדושה סבא דסבין שאנו חוסים בצלו, שממנו מבינים גדלתו של יוצר בראשית ועצם חסדיו עד אין קץ וכו'. כל זה דברנו בזה הרבה. אבל יותר מזה צריכין להשתדל להבין הרמזים שהם עד אין סוף ואין תכלית. ועתה תבין מחדש שאין שום יאוש בעולם. ושגם אני ואתה וכלנו צריכין להתחזק בשמחה גדולה בלי שעור בכל יום, ובפרט בימי שמחה, ובפרט בפורים. אשרינו אשרינו שאנו זוכים לכתב דברים פאולה הנורעים מהרמזים שיש בים החכמה.

וזה עתה אצלי כל פנות פורים. כי עקר הכנעת עמלק ימח שמו היה על ידי והיה באשר ירים משה ידו וגבר ישראל מן שישאל מסתכלין כלפי מעלה. דהינו שמשה רבנו הרים ידיו ורמז להם להסתכל כלפי מעלה. כי עמלק הוא קלפה קשה כל כך שכלול מכל הקלפות והסטרסא אחרא. שפשהוא מתפשט ומתגרה בישאל אי אפשר להצדיק לדבר ולהוכיח את ישראל, כי אם מה שמרים ידיו ומרמז להם התסכלו כלפי מעלה כי עדין ה' אתכם כי מלא כל הארץ כבודו.

(עלים לתרופה - מכתב שצ"ד)

תורה ל"ה - אשרי העם

מלחמה לה' בעמלק מדור דור

ס"ק ח': "שְׁלֹשָׁה מִצְוֹת נִצְטוּ יִשְׂרָאֵל בְּכִנְיֻסָתָן לְאַרְצָא, הַעֲמַדַת הַמִּלָּחָה, וְכִרְיֻתוֹת זָרְעוּ שֶׁל עַמְלָק, וּבְנִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ... וְכִרְיֻתוֹת זָרְעוּ שֶׁל עַמְלָק, הֵם הַנִּיצוּצוֹת שְׁעוֹלִים מִבֵּין הָעַמּוֹ"ם וְהָאַרְצוֹת"

האויב הגדול ביותר

עמלק, האויב הגדול ביותר של ישראל, הוא הנלחם בעזות מצח בישראל בכל עת, להרחיק את עם ישראל מהשם יתברך, כדי שלא יזכו חלילה לגאולה אף פעם. על כן אפילו לאחר שראה את כל הניסים שהיו לישראל במצרים, נתייצב עמלק ימח שמו, להפיל ולקרר את ישראל מתורה ומצוות, להרחיקם מהשם יתברך. כמו כן בזמן אחשוורוש עמד המן הרשע נכדו של עמלק להרחיק את עם ישראל מהגאולה, וזו היתה מטרת סעודת אחשוורוש

לוח העמוד היומי

יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ
שבת	י"ג	נ.א.	ל"ח
ראשון	י"ד	נ.א:	ל"ט
שני	ט"ו	נ.ב.	מ'
שלישי	ט"ז	נ.ב:	מ"א
רביעי	י"ז	נ.ג.	מ"ב
חמישי	י"ח	נ.ג:	מ"ג
שישי	י"ט	נ.ד.	מ"ד

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדין היומי בליקו"מ

הל' שבועות ב' - כיבוד אב ואם ב'

א. האדם בעצמו אפילו כשזוכה להתקרב אל האמת, צריך גם כן שיהיה לו אמונה בעצמו, שזהו גם כן בכלל אמונת חכמים. (ב - י"ז)

"הרבה מתרחקים על ידי ריבוי הקשיות שקשה להם עליהם בעצמו, שרואים שזהו כמה שחותרים להתקרב לה' יתברך וכבר סבלו יגיעות קצת ובזיונות רבות בשביל האמת ואף על פי כן עדין הם רחוקים כמו שרחוקים. וכל זה מעשה הבעל-דבר שחותר עליהם לרחקים יותר, וכבר דברנו בזה הרבה אך עדין צריכים למודעי, לידע ולהודיע שאי אפשר להאדם בשום אופן בזה העולם שידע היכן הוא אוהו, כמו ששמעתי בשמו זכרונו לברכה. וזה מעקרי הנסיונות שלו, מה שאינו יודע היכן הוא עומד ואוחז. כי אם היה רואה ויודע מה שזוכה גם עתה על ידי כל תנועה והעתקה שמנתק עצמו מרע לטוב, אפילו תנועה בעלמא, בוודאי היה רץ בכל כוחו לעבודת ה' ולתורתו והיה צדיק גמור, אבל היה מתבטל בחירתו, על כן צריכים גם בזה להתחזק באמונה לידע ולהאמין שאין שום תנועה טובה נאבדת כלל, כי לית רעותא טבא דאתאביד, וסוף כל סוף לא ישאר ממנו רק מה שחטף איזה טוב בכל יום ויום מימי חייו."

ב. עצם האמת אי אפשר להשיג ולהבין מיד רק בסוף יתגלה האמת על ידי תוקף האמונה. (ב - י"ח)
"עיקר התגלות האמת הוא בסוף. וצריכין להמתין הרבה הרבה עד שיזכה להשיג ולהבין אמת דרכיו יתברך, כי ישירים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם."

ג. עיקר הגדלת שם ה' על ידי הצדיק, כי על ידו יכול כל אחד מישראל להכלל שמו בשם ה' על ידי שנכלל בשם הצדיק שכבר השלים את שמו בתכלית השלמוש ונכלל בשם ה', שזה עקר מלוי שם ה', כי שמו משתף בשמינו. (ב - כ)

כוחו של עמלק

מהיכן יש לעמלק כח נורא כזה שעד היום לא הצלחנו לכולותו ולהכניעו? מהיכן נמשך לרשע הזה ימח שמו כח רב כל כך? אלא כמבואר בתורה (ס"ק ז) שכוחו נמשך מ"נפילת האמונה", כלומר, הכח של עמלק, המן הרשע, וכל הרשעים הארורים שהם המשך בעמ' הבא כל כוחם

נמשך רק מזה שאנו חלילה נופלים באמונה, מזה שעם ישראל אינם מאמינים כראוי בהשם יתברך ובצדיקים הקדושים⁴,

נפילת האמונה

על ידי אמונה עוברים ומדלגים על הכלי⁴, והכל תלוי באמונה, כשאנו מאמינים אמונה שלמה בהשם יתברך ובצדיקיו הקדושים, על ידי זה אנו נותנים כח לקדושה, ועל ידי זה הקדושה מתגברת והרע נופל⁵. אך כשחלילה עם ישראל נופלים מהאמונה, זה נותן כח רחמנא ליצלן לעמלק ולסטרא אחרא, כי על ידי נפילת האמונה נופלים ניצוצות קדושים לקליפות, ובכח אלו הניצוצות הם מתגברים ושולטים ומציקים לישראל, וזו הסיבה שירושלים נחרבה⁶.

מדור דור

ינשבע הקב"ה שאין הכסא שלם, ואין השם מלא עד שימחה זרעו של עמלק⁷. אנו עומדים בעיצומם של ימי פורים – ימי מלחמה בעמלק, וכמבואר בתורה 'מלחמה לה' בעמלק מדור דור'⁸, שהמלחמה בעמלק היא בכל דור ודור, ואם כן גם אנו כהיום מחוייבים ללחום מלחמת ה' ולהכרית זרעו של עמלק, והמלחמה היא על ידי התחזקות באמונה. ועל ידי שחזקים באמונה על אף מלחמתו הבלתי פוסקת של עמלק, מוציאים את הניצוצות שבלע עמלק, מבטלים את כוחו, מכריתים אותו ואת זרעו, זוכים להיות "בונה ירושלים", מקרבים את הגאולה, ומתבטלת זוהמת עמלק מן העולם⁴.

דעת

"ויקשהו חזק באמונתו ימים ושנים הרבה ועובד את ה' באמונה לבד, וזכה אחר כך לדעת ולהשיג אותו יתברך בידיעה נפלאה הנבאה על ידי אמונה, בבחינת מטי ולא מטיי"⁴ על-ידי העלאת הניצוצות הקדושים מהם. על-ידי זה כשה נופל זה קם, ועל-ידי זה זוכין להמציא לבנות בית-המקדש וירושלים הינו האמונה, ואז נתחדש ונתעלה מחו בבחינת בנין בית-המקדש, כמאמר חכמינו, זכרונם לברכה: 'ימי שיט בו דעה פאלו נבנה בית-המקדש בגמיו'⁹. (קיצור ליקו"מ⁹)

1. אסתר רבה פרשה ב' פסוק ה'. 2. עיין ליקוטי הלכות או"ח - תפילין הלכה ה - ל"א, ל"ב. ותורת משה לחת"ס - פרשת זכור ועוד. 3. ליקו"ה שם, ומבואר שם דעמלק הוא זוהמת הנחש והסטי"א ממש. 4. ליקו"ה שם. 5. כמבואר בתורה כ"ב. 6. כמבואר בתורה ס"ק ת. 7. מדרש תנחומא, סוף פרשת תצא. 8. כמבואר בס"ק שמות י"ז. 9. ס"ק י"ב.

לעשות תורות תפילות

"וכסא דוד מהרה תכין, ויהיה השם שלם והכסא שלם. ותתן לנו מלך... כלבבך, הוא משיח בן דוד מלך ישראל. ותגלה מלכותך על כל באי עולם ותתגדל ותתנשא ותתרום אמונתך ומלכותך למעלה למעלה על כל יצורי עולם. וכולם יכספו וישתוקקו לאמונתך הקדושה. ותמלוך אתה ה' מהרה לבדך על כל מעשיך, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך: 'ה' ימלך לעולם ועד'" (ליקוטי תפילות ל"ה)

תורה ל"ד - ואתם תהיו לי

...וגם זה קצת פונתי להיות בטולטשין כדי לראות עמכם אולי יחוס השם יתברך וישלח דבורים שניכל להיות עמנו בהם לנצח, האמנם כבר דברנו הרבה תורה לאל אף עוד אלאהי מלין, ובפרט שאנו רואין שהבעל דבר עושה את שלו הרחמן יצילנו, אנו מחיבים לעשות את שלנו, לדבר זה עם זה, ולדבר עם השם יתברך, ולדבר עם הרב וכי' כדי לקבל מהש"ש נקודות טובות כמבאר בתורה ואתם תהיו לי וכי' (בסימן ל"ד) ובעתים הללו תורה לאל דברתי הרבה בזאת התורה, והעקר שצריכין להתחזק מאד בכל יום לקיים זאת להמשיך על עצמו הארת וקדושת הנקודה טובה לקשרה בכל לבו בקשר אמיץ ונזק, על ידי שמדבר בינו לבין קונו, ולדבר עם חברו ביראת שמים כל יום, ולדבר עם הרב וכי', אשרי שיאחו בזה, יתר מזה אין פנאי להאריך, ודי בזה פעת: השם יתברך יזכה אתכם לקיים אלה הדברים למען ייטב לכם לעד ולנצח. (עלים לתרופה - מכתב מ"ט)

תורה ל"ד - ואתם תהיו לי

"פעם אחת דברתי עמו מהתורה ואתם תהיו לי ממלכת כהנים בסימן ל"ד המדבר מהנקדה שהיא בחינת צדיק וכי', ואמר לי שבזאת התורה יכולין לראות כל הצדיקים שבדור מהות ומדרגת ומעלת כל אחד ואחד. (חיי מוה"ר"ן - כ"ב)

פרשת זכור

כתב הרוקח, אמרו במדרש אמרו ישראל לפני הקב"ה, אתה אמרת לנו הו זכורים מעמלק, מה אנו לשעה אחת, אתה שאתה חי וקיים לעד ולעולמי עולמים לך נאה לזכור, אמר להם הקב"ה בני בזמן שאתם קוראים פרשת עמלק מעלה אני עליכם כאילו מחיתם שמו.

החוב לזכור מעשה עמלק כדי להזהר ממנו

קורין "פרשת זכור" שהיא בחינת מחינת עמלק, שזה בחינת המלחמה של הממשלה שצריכין להתגבר אחר הצמצום כראוי. להגביר הממשלות טובות על הממשלות רעות שהם בחינת קלפת וזהמת עמלק, שהוא עקר הרע והסטר'א אחר שרצה בכל פעם להתגבר בממשלות רעות וההורים רעים, בבחינת אשר קרף בדרך שהיא בחינת מקרה פמונא, שבא על ידי ממשלות רעות שהם עקר קלקול הממשלה. וכן מתגבר בחכמות חיצוניות ובכמה מיני בלבולי הממשלות, עד שרצה להביא להרהר אחר ה' יתברך ולבוא לכפירות חס ושלום, שכל זה מעשה עמלק וצריכים להתגבר פגודו מאד מאד בכח הצדיקים משה ויהושע והזקנים שלוחמים עמו. ועל פן צריכין לזכור היטב את כל אשר עשה לך עמלק כדי

לזכור להזהר ממנו שלא יתגב לתוך מחשבתו חס ושלום, כי דרכו לארב על האדם תמיד.

(ליקוטי הלכות או"ח - תפלת המנחה - ז)

לזכור בכל יום מעשה עמלק

כי עתה כל המלחמות שלוחמין עם בחינת עמלק, הוא רק על ידי הזכירה לבד, שזה עקר המצנה, כמו שכתוב, זכור את אשר עשה לך עמלק וכי', ועל פן קורין בתורה פרשת זכור, והוא מצות עשה דאורייתא, וכן צריכין לזכור בכל יום בפרט קדם קבלת על מלכות שמים בפרשיות קריאת שמע, כדי להכניס הממשלה שבמחול, לזכור שיט קלפת עמלק שאורב תמיד על כל אחד מישראל בלי שעור. ואי אפשר להכניעו ולעוקרו לגמרי שלא תתבטל הבחינה, רק סוף כל סוף ימחה זכרו, ולעת עתה צריכין לזכור ולהאמין בזה למען יהיו עינינו צופיות אל ה' תמיד שיצילנו ממנו ולקיים דם לה' וכי' לסבל שפיכת דמים וכי'. (ליקוטי הלכות או"ח - שבת ז)

פרשת זכור קודם למגילה

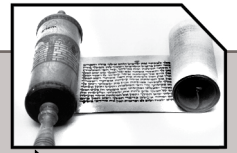
לענין גאולת עמלק שהיתה בפורים, אף שהיה הנס גדול, אינו דומה למלחמת עמלק שהיה

לימות המשיח נגד גאולה לעתיד, מאחר שאז יהיה השם שלם, כי יד על כס יה, אשר מטעם זה לא הזכר השם במגילה. על כן הגאולה דלעתיד קודם במעלה מגאולת פורים. ומטעם זה הקדימו פרשת זכור שאנו מתפללים על מחיית עמלק דלעתיד, מקדימין אנו לגאולת פורים, וראש המחשבה סוף המעשה.

(השלי"ה הקדוש - שמות - דרוש ואתה תצוה)

התאוננות על מציאות הרע

מחייתו הוא על ידי המצות עשה זכור וגוי על ידי הזכירה בלב והתאוננות על שיש עדיין בעולם מציאות השורש דרע הגורם דאין השם שלם, היינו התגלות אלקותו יתברך, והכסא היינו מושבו ושכינתו יתברך בתחתונים, והוא חושק ומתאוה למחותו ושלא יהיה עוד מציאות לרע, על ידי חשקות וכיסופין אלו שבלבבות בני ישראל הם פועלים באתערותא דלתתא אתערותא דלעילא שהשם יתברך גם כן מתעורר למחותו, ובכל שנה בקריאת פרשת זכור וימי הפורים נתעורר זה. וכל שנה שנוסף התעוררות נוסף התחזקות להתעוררות זה עד שיגיע הקץ שזכה למחותו לגמרי. (דברי סופרים - כ"ט)

מקרא מגילה

"זוהי בחינת קריאת המגלה שהיא בחינת קריאת התורה, שהיא בחינת ראה, כי צריכין לעמוד בשעת הקריאה באימה ויראה ורתת וזיע כמו בשעת מתן תורה כמובא בכל הספרים. ועכשו ממשיכין היראה בשכל עליון מאד מאד על ידי קריאת המגלה, שהיא פרסומי נסא שמפרסם שאין להתירא משום אדם ומשום דבר שבעולם כי אם מהי יתברך לבדו. כמו שראינו בחוש בתקף הנס הנורא הזה על ידי מפלת המן וגדלת מרדכי. וזוהי בחינת רבים מעמי הארץ מתנהדים כי נפל פחד מרדכי עליהם, 'פחד מרדכי' דנקא בחינת ראה עלאה". (ליקו"ה י"ד – בכור בהמה טהורה ד)

משלוח מנות

בפורים על ידי מצות משלוח מנות שאחד שולח לחברו שיאכל וישתה, על ידי זה נמשך הארת פורים.
(ליקו"ה תפילין ו)

מתנות לאביונים

זוהי בחינת מצות מתנות לאביונים בפורים, כי על ידי הצדקה מכניעין קלפת המן.
(ליקוטי הלכות או"ח - ה' ארבע פרשיות)

משתה ושמחה

זוהי בחינת סעדת פורים כי צריכין לזכות עד שיתבטל ההושט המאכל לפיו, אבל כשזוכין לבושה כזאת באמת, שעל ידי זה זוכין לתשובה, על ידי זה נמשך חיים נצחיים, ואזי השם יתברך מרחם עליו, ומוחל עונותיו, ומעביר חרפתו ובשתו, ואז השם יתברך בעצמו מבקש את ישראל שיאכלו וישתו ולא יתבטלו עוד... בחינת שמחת פורים שהשם יתברך מקבל באהבה כל מה שעושים ישראל מחמת שמחת פורים, אף על פי שיש בהם עניני צחוק ודרך שטות שנואה כאינו ראוי, אף על פי כן השם יתברך מקבל הכל באהבה מחמת שעושים זאת מחמת שמחת פורים הגדולה מאד. ואז אומר השם יתברך "אכלו רעים שתו ושכרו דודים". כי השם יתברך, כבגדול, בעצמו מבקש את ישראל שיאכלו וישתו בשמחה ולא יתבטלו עוד. (ליקו"ה תפילין ו - ב)

על ידי שמחת פורים בהמחאת כף ורקודין, על ידי זה ממשיכין בחינת קבלת התורה בנגלה ונסתר, שהיא בחינת הארה הנפלאה של מרדכי ואסתר. וזוכין לקיים מצות ספירת העמר כראוי. ומכניעין קליפות המן עמלק ימח שמש. ונתבטל הגאווה, והעבודה זרה, והכפירות. ונמשך אמונה גדולה, וחכמה דקדושה. וחיים, ואריכות ימים. וממתיקין כל הדינים. ונתבטלין כל הגזרות מישראל."

(ליקוטי עצות מועדי ה' - פורים - א)

ונהפוך הוא

המלחמה - כה עצומה,
'חשיכה גדולה', אימה.

'ואנכי אסתר אסתר'
נפילת אסתר לבית הרשע

לך כנוס את כל היהודים
מנער ועד זקן טף ונשים

גם לאחר שגזרת המן נחתם
כח התפילה לעולם לא תם

התפילה התקבלה
ומתוך החושך הישועה צמחה

גלותה של אסתר המלכה
היא שהביאה את הישועה

הרצים יצאו דחופים בדבר המלכה
וליהודים היתה אורה ושמחה

כי יש ענין שנתהפך הכל לטובה

עניני דיומא / ליקוט מספרי רביה"ק ושאר ספרים הק'

שמחת פורים

"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר". שמחה וששון, שמחה, שמחה, שמחה!!!!
על מה שמחים? מהי שמחת היהודי? מהי שמחת פורים? מדוע עושים 'חילתא דשטותא'?

מלתא דשטותא

אם שמחים במצוות, מדוע אנו רואים שעושים מילתא דשטותא, ושאר דברים מצחיקים ומשמחים? אלא שאין שום עצה להנצל מהיצר הרע כי אם על ידי שמחה, ובעומק חשכת הגלות, כשכל הדעת נעלם ונסתר וקשה מאוד לשמוח, על כן אין עצה כי אם על ידי מילתא דשטותא, ומילי דבדחותא שעל ידם האדם בא לשמחה בהשם יתברך ובמצוות. "אבל בעת תקף הגלות שמתגברין במריכת השעבוד ואינם מניחים לשמחה. ואם כן מאין נבא עזרנו כי אי אפשר להמלט מהסטרקא אחרת כי אם על ידי שמחה, ולשמחה אי אפשר לזכות מחמת תקף

היש שמחה גדולה מזה?!!

ואם כן על מה שמחים? אלא ששמחתנו הוא שיש עולם טוב, עולם נצחי, ששם יהיה ערך וחשיבות לכל מצווה, ולכל מעשה טוב, ולכל נחת רוח שעושים להשם יתברך. וגם בעולם הזה זוכים להתקרב להשם יתברך על ידי המצוות. "וימי שמאמין בהשם יתברך ובתורתו הקדושה בתמימות ובפשטות כמו שכל ישראל מאמינים, בנדאי אין שמחה בעולם כמו שמחת עשית המצוות שאנו זוכין לעשות נחת רוח ליוצרנו ובוראנו יתברך. ואנו קונים לנו חיי עולם לעולמי עד ולנצח נצחים על ידי חוטי הציצית שקונים אותו בעד גדול אחד ואנו נגללים על ידי זה באור האין סוף, היש שמחה גדולה מזו?! " 1

אין שמחה בזה העולם כלל

מהעולם הזה החמרי והמגושם, וודאי שאין שמחים, כמו שמבאר מוהרנ"ת שכל אדם אפילו נכרי, יכול להבין שבעולם הזה אין שום שמחה. "כי זה כל אדם יכול להבין שבעולם הזה אין שום שמחה בעולם, כי מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת השמש. ואם יצבר כסף כסף וזהב סוף כל סוף מה יתרון לו בכל זה כי לא במותו יקח הכל. והכל יודעין שסוף אדם למות וימינו כצל עובר, ומי שיש לו רק איזה רשימה בעלמא של שכל אמתי אפלו נכרי יכול להבין שאין שום שמחה בזה העולם כלל, כי אחרית שמחה תיגה, ועל זה נאמר ולשמחה מה זה עושה." (ליקו"ה 1)

שמחת פורים / המשך מעמ' קודם

וגילו ברעדה

עיקר שמחת פורים, הוא מתוך יראת העונש – וגילו ברעדה. "עקר היראה היא יראת הענש כמו שמבאר רבנו זכרוננו לברכה, ובזה ממתיקין הכל, וזוכין לשוב אל ה' עד שיזכה ליראה עלאה שפאה על ידי התבוננות הלב בגדלתו ורוממותו יתברך. וזה גדל עצם השמחה של פורים בחינת וגילו ברעדה פי כל מה שהיראה גדולה יותר ונמשכת מצעת עליון יותר השמחה גדולה ביותר." 5

מחאת כפיים

למחאת כפיים בשעת השמחה והריקוד יש חשיבות גדול, וסודות נסתרות, כפי שמבאר מוהר"י: "ועין עוד במקומות אחרים בהנהגתו ובפתיחתו בין מחצדי חקלא. שם תראה ותבין מן חוק גדל עצם הסודות הנסתרות בכל התנועות שפני אדם עושין. ובפרט פשעושין אותן בשביל דבר שבקדשה כגון מחאת כפיים בתפלה, או בשביל שמחת מצנה, וכיצא בזה. פקח עיניך וראה והבן." 6

כלי נגינה

"שמיעת קול נגון על כלי זמר ממנן כשר לשם שמים היא סגולה גדולה לשמחה ולהכניע ולברר המדמה. ועל ידי זה זוכה לזכרון לאדבקה מחשבותיו בעלמא דאתי, ולהבין הרמוזים שהשם יתברך מרמז לו בכל יום להתקרב אליו. גם על ידי נגון ושמחה הנזכר לעיל יכולין להשיג בחינת רוח נבואה רוח הקודש." 7

1. ליקו"ה או"ח - הלכות נפילת אפים הלכה ד.
2. שיחות הר"ן - רצ"ט. 3. לקוטי תפילות ח"ב
4. ליקוטי עצות שמחה - י"ב. 5. ליקו"ה
6. יו"ד - בכור בהמה טהורה ד. 6. הקדמה ליקוטי מוהר"ן, וכן בליקוטי עצות - פורים מבואר מענין המחאת כפ בשעת שמחת פורים. 7. ליקוטי עצות שמחה ו.

לשמוח תמיד בך

וכן מבואר בליקוטי תפילות שמחת פורים היא שמחה בה – שזכינו להאמין בו. "ונוכה להמשיך שמחת פורים על כל השנה כולה, לשמח תמיד בך בשמחה וחדוה רבה באמת. ועל ידי זה נוכה לקדושת וטהרת הפרה אדומה, ולקדושת פסח באמת. ונוכה להיות בשמחה תמיד, ויקוים בנו מקרא שכתוב: "כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי." (ליקוטי תפילות 2)

מגרש החיצונים

כשרוקד מתוך שמחת ישראל, וכוונתו לשמים, על ידי זה הוא מגרש את החיצונים, וממתיק דינים. "רקודין של מצוה, כגון שותה יין בשבת ויום טוב או בחתונה של מצוה או בשארי סעודת מצוה, ושותה במידה, וכוונתו לשמים, לזכות לשמחת ישראל, לשמוח בשם יתברך אשר בחר בנו מכל העמים וכו', ונתעורר לשמחה על ידי זה עד שנמשך השמחה לתוך הרגלין, דהינו שמרקד מחמת שמחה, על ידי זה מגרש החיצונים הנאחזים בהרגלין, וממתיק ומבטל כל הדינים, וזוכה לקבל כל הברכות. וההתלהבות הזאת של הרקודין היא אשה ריח ניחוח לה'. נמצא, רקודין דקדושה ממתיקין הדינים כמו פדיון." (ליקוטי עצות 4)

אש זרה

אך חלילה אם הריקודים הם בהתלהבות היצר, ולא מתוך שמחה דקדושה – שמחת ישראל, אזי יש אחיזה לחיצונים באלו הריקודין רחמנא ליצלן. "אבל מי שמרקד בהתלהבות היצר היא בחינת אש זרה, והיין ששתה הוא בחינת יין המשכר, שמשם אחיזת החיצונים, חס ושלום." 4

התגברותם בגלות... כי על ידי מילי דשטותא דיקא באים לתוך שמחה שעל ידי זה נצולין מהם, כי עקר ההתגברות עליהם הוא על ידי שמחה, ואי אפשר בגלות לשמוח כי אם על ידי מילי דשטותא דיקא. וזהו בחינת שמחת פורים שעושין אז כל מיני שחוק ומילי דשטותא בשביל שמחה, פי עקר השמחה הוא על ידי מילי דשטותא דיקא." 1

אפילו הפחות שבישראל

וכן שמחת היהודים הקדושים בכל הדורות לא הייתה מהאוכל ומהיין, כי אם מה'אתה בחרתני, מזה שזכינו שהשם יתברך בחר אותנו לו לעם, וקירבנו לעבודתו יתברך, ובוה עם ישראל היו שמחים אפילו על מוקד מזבח, אפילו כשחס ושלום היה קשה רחמנא ליצלן.

ואף על פי שעושים סעודות גדולות ביום פורים, הסעודות והשתיה הם אמצעי לזכות על ידם לשמוח ב'אתה בחרתני, לשמוח בשמחת יהדותינו, ועל ידי השמחה זוכים לכזו דבקות בהשם יתברך, עד שאפילו הפחות שבישראל יכול לזכות לדבקות בהשם על ידי השמחה. "וברוך ה' שעזרני בחסדו הגדול לשמח בכל לב כמה פעמים בשנה, והרגשתי השמחה בלבי מה שאי אפשר לספר לחברו כלל. כי שמחת יהדותנו, מה שזכינו להיות מזרע ישראל ולהאמין בו יתברך, הוא לכל חד כפום מה דמשער בלבה. ואי אפשר לספר לחברו כלל. כמו שמבואר אצלנו כמה פעמים בפרט בחינת הדביקות שמרגישין בשעת השמחה אפלו הפחות שבישראל, זה אי אפשר לספר כלל, כי חפצו ורצונו היה מאד שנהיה שמחים בכל השנה כולה, בפרט בשמחת תורה ופורים ובשבת ויום טוב. וספר לי שפעם אחת בשמחת תורה רקד בעצמו לבדו בחדרו בלי סיועת אנשים אחרים." (שיחות הר"ן 2)

לקוטי מוהר"ן

ג' הנקודות המבוארות בתורה ל"ד:

נקודת היצירה

נקודה שבלב כל אדם

לתרומות והנצחות פלא': 050-418-0673

המן העץ?

המן הגאווותן לא הצליח להסתדר עם אשתו, מסכן. סוף כל סוף הוא נהיה שר, והעביר חוק, להיות כל איש שורר בביתו, זה "עזר" והוא "השתלט" טוב-טוב על אשתו, עד שהיא הפכה למפקדת שלו. אכן, היא הצליחה מעל ומעבר... והובילה את כל משפחתה יחד עם המן אל רום המעלה, לגובה חמישים אמה, כך שבכל העיר ראו את חכמתה הגדולה והדגולה של זרש. המן גם כן נהג לא להנות מאחרים, לכן אפילו את העץ שעליו הוא נתלה, הוא טרח והכין לעצמו, בכבודו ובעצמו...

"בן זוכם ישמוז אב. זה שלמה שהיה זוכם ביותר וישמוז הקדוש ברוך הוא בזוכמתו. וכן כסיל תוגת אמו. זה המן הרשע שישמע לאשתו ונתלה על העץ, שנאמר ותאמר לו זרש אשתו וכל אוהביו יעשו עין וזו. ומנין שנתלה על עץ, שנאמר ויתלו את המן על העץ אשר הכין לבורכיו." (מדרש משלי פרשה 1)

לחדד את השכל / על התורות הנלמדות בעמ' היומי

"שמע ישראל... וברוך שם" ... יש שנים-עשר תיבות, וארבעים ותשע אותיות, על מה הם מרמזים?

תשובה משבוע שעבר: רבינו הק' מבאר שהתורה רצתה לגלות ולרמז שאפילו כל הדברים הגשמיים וכל העכו"ם חיותם נמשכת מהשם יתברך, ולכן נכתב בתורה "לטוטפות" בשפת הגויים, לרמז שגם חיות הגויים נמשך מהתורה הקדושה, רק שזה בהעלם. (תורה ל"ג - ב)